

ct

Inflexió

de
Elisenda Guiu

(fragmento en catalán)

PERSONATGES

Dona d'uns 65 anys.

L'espai és ple de capsos. Una DONA a la meitat de la seixantena contempla el seu entorn, ple de capsos de cartró. És visible que hi ha un imminent trasllat. Mira el rellotge. Està visiblement neguitosa.

DONA

Quin neguit... En una estona els tindrè aquí. Els he dit que arribessin tots alhora. Per poder donar-los la notícia al mateix temps. He insistit: Quan estigueu tots junts, truqueu des de baix. Només aleshores, pugeu.

«Ai, mama, quins misteris!», ha deixat la Marga amb el seu to amarg habitual...

Però és que no vull anar donant explicacions per fascicles. Em vull treure el pes d'una tirada...

Matar els tres pardals d'un sol tret... Metafòric, és clar – que en aquest cas, els pardals són els meus fills-.

(Pausa breu)

I he pensat que preparar una bona posada en escena és important...

(Mira el seu voltant, les capsos. Satisfeta)

Crec que quan entrin i vegin el menjador familiar ple de capsos de cartró a punt de fer una mudança em resultarà molt més fàcil deixarlos anar la notícia:

Fills... - Filles, fill- ... Em separo. Ens separem!

Després de 40 anys de matrimoni. I gairebé els mateixos compartint negoci, que es diu aviat! (Amb pompositat:) Espardenyeria Plana - Plana no és per l'espardenya, li vam posar pel cognom d'ell, el meu no hi cabia -.

(Pausa)

Han sigut quaranta anys, sí. Un negoci... Tres fills, tres gossos i tres gats. Cap net -de moment-, i les bèsties han anat morint, no les hem acumulat-... Però tenim... la Brigitte: una conilla porcina que encara viu, a desgrat meu. Brigitte, sí; és que l'Ignasi sempre ha estat fan de la Brigitte Bardot-.

(Pausa)

No ens hem fet rics. Però tampoc som pobres. Tenim la casa familiar, un apartament a Palafrugell, ens queda un cotxe que ja està per retirar... «Com nosaltres!», va dir un dia l'Ignasi.

Parla per tu, xato: que jo de retirar-me de la vida, res de res! - Quan deia aquest tipus de coses ja veia jo que no anàvem bé!

(Pausa)